

Sygn. akt II Cz 86/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powódki M. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 listopada 2012 r.

sygn. akt I C 818/12

w sprawie przeciwko M. S.

o zapłatę 25.986,11 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego na sumę 30.803,11 zł poprzez obciążenie hipoteką przymusową nieruchomości gruntowej, składającej się z działki nr (...) o powierzchni 0,1717, opisanej w księdze wieczystej o nr (...) oraz zajęcie ruchomości pozwanego: samochodu osobowego (...) o nr rej. (...) 4 (...), ciągnika marki (...), traka do cięcia drzewa oraz wierzytelności z rachunków bankowych prowadzonych w (...) I (...) S.A.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powódka poza oświadczeniem we wniosku, nie wskazała żadnego innego źródła, z którego miałyby wynikać, że pozwany ma zamiar wyjechać do Kanady i wyzbyć się majątku, zatem nie uprawdopodobniła istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka, wnosząc o jego uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. o zabezpieczenie jej roszczeń majątkowych na czas trwania procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść postanowienia, tj. art. 730¹ § 1 i 2 kpc poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji odmowę udzielenia zabezpieczenia roszczenia,
2. błąd w ustaleniach faktycznych, będących podstawą rozstrzygnięcia, polegający na przyjęciu, że nie uprawdopodobniła ona istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, podczas gdy wykazała w sposób wystarczający, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien obowiązkowo zawierać uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek, czyli podstawy zabezpieczenia. Warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest bowiem, zgodnie z art. 730¹ § 1 kpc, łączne istnienie przesłanek w nim wymienionych, tj. uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Należy zatem podać okoliczności uzasadniające żądanie oraz okoliczności, z których powinno wynikać, że bez udzielenia zabezpieczenia uprawniony może być pozbawiony zaspokojenia lub w inny sposób pozbawiony ochrony prawnej. O ile jednak w rozpoznawanej sprawie powódka spełniła pierwszą z w/w przesłanek, o tyle nie uprawdopodobniła swojego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wprawdzie rozporządzenie posiadanym majątkiem mogłoby mieć wpływ na osiągnięcie celu niniejszego postępowania i zaspokojenie powódki w razie uwzględnienia powództwa – dysponując bowiem wymienioną we wniosku nieruchomością i rzeczami ruchomymi, pozwany mógłby np. zaciągnąć kredyt, sprzedać będące jego własnością ruchomości lub spieniężyć posiadane wierzytelności w celu ewentualnej spłaty powódki, a ich zbycie bądź obciążenie przed zakończeniem niniejszego procesu możliwość tę mogłoby wyłączyć bądź ograniczyć, jednakże trzeba zauważyć, że powódka, składając wniosek o udzielenie zabezpieczenia w żaden sposób nie uprawdopodobniła, że pozwany nosi się z zamiarem takiego rozporządzenia. Wymogu tego nie spełnia ogólnikowe wskazanie we wniosku na ewentualność wyzbycia się majątku w związku z planowanym wyjazdem do Kanady, co zresztą, jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, również nie zostało uprawdopodobnione. W konsekwencji zatem jej twierdzenia w tym zakresie należało uznać za gołosłowne. Już z tej więc przyczyny zgłoszony przez powódkę wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.